

Tam, kde proud zpívá trupům lodí
a kde zní pokřik havraní,
námořník prý večer tudy chodí,
zповěď svou o cestě poslední,
o cestě poslední vypráví.

Přístav zní, dlouhá pouť se chystá,
zvony zvou na plavbu nevšední.
Davy jdou, nikdo nechce zůstat,
netuší, že už se nevrátí,
že už se nevrátí.

Plavba snů se brzo v peklo změní,
proč jen čas se od nás odvrací.
Potápí se, pomoc pro nás není,
oči své teď k nebi obracím,
teď k nebi obracím.

Pláč a sůl, jen tak moře znám,
a ti, co čekají, patří hlubinám.
„SOS“, marně volám,
nikdo mě neslyší, jsem tady sám.
Pláč a sůl, jen tak moře znám
a já jsem kapitán, kapitán...

„SOS“ - volá Titanik,
„SOS“ - volá Titanik,
„SOS“ - volá Titanik,
„SOS“ - volá - „SOS“,
volá - „SOS“, volá Titanik.

Od břehů stín času větrem běží
a já s ním bloudím po vlnách,
pode mnou můj osud na dně leží,
věčně spím v temných hlubinách,
v temných hlubinách.

Pláč a sůl, jen tak moře znám,
a ti, co čekají, patří hlubinám.
„SOS“, marně volám,
nikdo mě neslyší, jsem tady sám.
Pláč a sůl, jen tak moře znám
a já jsem kapitán, kapitán.

Volá „SOS“ - volá Titanik,
Volá „SOS“ - volá Titanik,
Volá „SOS“ - volá Titanik,
volá „SOS“, volá „SOS“,
volá „SOS“ - volá Titanik.